

Sygn. akt VIII U 2745/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 marca 2017 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie: Przewodnicząca – Sędzia S.O. Danuta Dadej-Więsyk

Protokolant – st. sekr. sąd. Katarzyna Tokarska-Jóźwik

po rozpoznaniu w dniu 27 marca 2017 roku w Lublinie

sprawy M. M.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o prawo do renty rolniczej na dalszy okres

na skutek odwołania M. M.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 1 kwietnia 2016 roku znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że ustala M. M. prawo do okresowej renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym począwszy od dnia 1 lutego 2016 roku do dnia 27 lipca 2017 roku.

Sygn. akt VIII U 2745/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 1 kwietnia 2016 r., Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego odmówił ubezpieczonemu M. M. prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym, wskazując iż zgodnie z treścią art. 21 Ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz.U.2013.1403.j.t.) renta rolnicza z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który jest trwale lub okresowo całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym, zaś jak wynika z orzeczenia Komisji lekarskiej KRUS M. M. nie jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym /decyzja - k. 143 akt rentowych KRUS/.

M. M. w ustawowym terminie wniósł odwołanie od powyższej decyzji, kwestionując ustalenia w zakresie przyjętego przez rolniczy organ rentowy braku niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym / k. 2 a.s./.

W odpowiedzi na odwołanie pełnomocnik Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego (k. 12 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

M. M. urodzony w dniu (...), posiadał gospodarstwo rolne i podlegał z tego tytułu ubezpieczeniu rolniczemu do 2012 r.

Decyzją Prezesa KRUS z dnia 30 grudnia 2011 r. ubezpieczonemu przyznana została renta rolnicza okresowa od 31 stycznia 2013 r. Renta ta była następnie przyznawana na kolejne okresy, aż do dnia 31 stycznia 2016 r. /k. 59, 119 akt rentowych KRUS/.

M. M. w dniu 20 stycznia 2016 r. ponownie złożył wniosek o ustalenie prawa do renty rolniczej /k. 126 akt rentowych ZUS/.

Lekarz rzeczoznawca KRUS orzeczeniem z dnia 23 lutego 2016 r. orzekł, iż M. M. nie jest nadal całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym (k. 130 – 133 a.r.).

Na skutek sprzeciwu wnioskodawcy Komisja Lekarska KRUS orzeczeniem z dnia 30 marca 2016 r. orzekła, iż wnioskodawca nie jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym /k.139 – 141 akt rentowych KRUS /.

Biegli lekarze specjaliści kardiolog, neurolog i chirurg w opinii z 27 lipca 2016 r. rozpoznali u M. M.: (...) (...),(...), (...) (...) (...) ((...) (...), (...) w wywiadzie i stwierdzili okresową całkowitą niezdolność wnioskodawczyni do pracy w gospodarstwie rolnym nadal od 1 lutego 2016 r.

Biegli stwierdzili u wnioskodawcy objawy (...)w klasie (...) (...). Jest on osobą z nadal istniejącą (...). Zmiany jakie stwierdzono u niego w roku 2010 na podstawie (...)Praca w gospodarstwie rolnym jest pracą ciężką, charakteryzującą się znacznym - dużym - niejednokrotnie ciągłym obciążeniem wysiłkiem fizycznym. W ocenie biegłych wnioskodawca będący osobą po (...) w wieku aktualnie 62 lat, nie jest osobą zdolna do pracy w gospodarstwie rolnym, gdzie obciążeniem jest duży lub nawet bardzo duży wysiłek fizyczny. Powód leczony jest również ze względu na (...)Leczenie (...) było natomiast leczeniem (...).

Biegli wskazali, iż rozpoznane u M. M.(...) Problemy te w ich aktualnym nasileniu nie powodują w ocenie biegłego chirurga długotrwałej całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym.

Również wskazali, iż w chwili obecnej brak jest podstaw do orzeczenia długotrwałej całkowitej niezdolności z przyczyn neurologicznych.

Biegli jednocześnie po ocenie całości dostępnych informacji, stwierdzili, że stan zdrowia powodując uwzględniając aspekty kardiologiczne nie pozwala na podjęcie i wykonywanie pracy rolnika, która to praca jest pracą ciężką lub nawet bardzo ciężką (k. 20 – 23, 34 a.s.).

Z uwagi na powyższe, Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Okoliczności stanu faktycznego niniejszej sprawy ustalone zostały na podstawie dokumentów, w tym także dokumentacji medycznej, zawartych w aktach rentowych ubezpieczonego M. M., przy czym ich prawdziwość i autentyczność nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Spór między stronami koncentrował się natomiast wokół okoliczności czy stan zdrowia ubezpieczonego, uprawnionego do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym do dnia 31 stycznia 2016 r., sprowadza jego niezdolność do takiej pracy także po tej dacie.

Ustalenia co do stanu zdrowia ubezpieczonego i jego konsekwencji w zakresie zdolności do pracy w gospodarstwie rolnym lub też jej braku, jako wymagające wiadomości specjalnych z zakresu medycyny, poczynione zostały na podstawie opinii zespołu biegłych kardiologa, neurologa i chirurga.

W ocenie Sądu dowód ten w pełni zasługuje na obdarzenie przymiotem wiarygodności.

Wskazać bowiem należy, iż opinia zespołu biegłych jest pełna i szczegółowa, zawiera wyjaśnienie przez biegłych specjalistycznych zagadnień związanych z dolegliwościami ubezpieczonego. Opinia zawiera także analizę w świetle danych zgromadzonych przez biegłych w czasie badania wnioskodawcy w korelacji z zapisami dokumentacji medycznej, co z kolei znajduje logiczną konkluzję w wyczerpująco uzasadnionych przez biegłych wnioskach opinii co do stanu zdrowia ubezpieczonego i będącej jego pochodną nadal utrzymującej się całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym.

Podkreślić przy tym należy, iż wnioski opinii zespołu biegłych co do stanu zdrowia ubezpieczonego i wywiedzionej z nich oceny co do dalszej niezdolności do pracy nie były kwestionowane przez pozwany organ rentowy /k. 47v).

Tym samym, w ocenie Sądu, zasadne jest przyjęcie, że powyższy dowód tj. opinia zespołu biegłych o specjalnościach adekwatnych do zgłaszanych przez ubezpieczonego schorzeń stanowi w pełni miarodajne źródło ustaleń w niniejszej sprawie, co w konsekwencji nie pozwala na podzielenie stanowiska organu rentowego iż po dniu 31 stycznia 2016 r. stan zdrowia ubezpieczonego nie czyni go całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym, a w konsekwencji pozwala mu na wykonywanie ciężkiej pracy fizycznej jaką cechuje się praca rolnicza.

Tym samym, na podstawie powyższych dowodów, zasadne jest uznanie odwołania M. M. od decyzji Prezesa KRUS z dnia 1 kwietnia 2016 r. znak (...) za uzasadnione.

Zgodnie z art. 21 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz.U.2013.1403 j.t. ze zm.) renta rolnicza z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który łącznie spełnia następujące warunki:

- 1) podlegał ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez wymagany okres, który w przypadku wnioskodawcy wynosi 5 lat;
- 2) jest trwale lub okresowo całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym;
- 3) całkowita niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym powstała w okresie podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu lub w okresach, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 i 2, lub nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym uważa się ubezpieczonego, który z powodu naruszenia sprawności organizmu utracił zdolność do osobistego wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym.

W niniejszej sprawie poza sporem pozostawała okoliczność, iż wnioskodawca legitymuje się wymaganym okresem ubezpieczenia, przy czym jak wynika z powyżej wskazanego dowodu z opinii biegłych, po dniu 31 stycznia 2016 r. (po okresie na jaki uprzednio przyznana została mu renta z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym), nadal pozostaje całkowicie niezdolny do takiej pracy.

Tym samym, zasadne jest przyjęcie, iż M. M. spełnia wszystkie warunki wskazane w treści art. 21 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz.U.2013.1403 j.t. ze zm.)

Wskazując na powyższe, zasadne jest uwzględnienie odwołania wniesionego przez wnioskodawcę, co pociąga za sobą konieczność zmiany decyzji Prezesa KRUS z dnia 1 kwietnia 2016 r. poprzez przyznanie ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od dnia 1 lutego 2016 r. do dnia 27 lipca 2017 r.

Z uwagi na powyższe, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.

DDW/sj